

उञ्ज

इति मेदिनी ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । ३ परि-
च्छेदः । “अस्माकं सखि । वाससी न खचिरे
येवैयकं नोऽञ्जलं” ।

“विचित्रोऽञ्जलवेशा तु बलमूपुरनिःस्रगा” ॥

उञ्जलं, क्री, (उत् + ज्वल + अच् ।) खर्गम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

उञ्जनः, ऊ (उत् + ज्वल + अच्) प्रङ्गावरसः ।
इत्यमरः ॥ (यथा, नैषधे १ । १ ।

“स राशिरासीन्महसां महोऽञ्जलः” ॥

उज्ज श्त्वागि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-
सकं-सेट् ।) जोपध इत्येके । उज्जिभूषित ।
औज्जिभूषत् । श उज्जिभूषती उज्जिभूषती । इति
दुर्गादासः ॥ अन्यत् उदभूषातीत्ययम् ॥

उज्जभः, षु, (उज्जिभूषतीति । उज्जभ + अच् ।) त्वागः ।
विचर्जनम् ॥ (यथा, मनुः ११ । ५६ ।

“ब्रह्मोऽज्जिता वेदनिन्दा कौटसाख्यं सहृद्दयः” ॥

उज्जिभूषितं, चि, (उज्जभ + क्त ।) उत्कृष्टम् । त्कम् ।
वर्जितम् । इति हलायधः ॥ (यथा किराते । ५ । ६ ।

“अविरतोऽज्जितवारिविपाण्डुभिः” ।

“उज्जिभूषितायस्वशा नाथ । तदेव मरणं वरम्” ॥
इति रामायणे २ । ३० । २० ॥

उञ्ज, क्री, (उञ्जि + घञ् ।) पक्षि चोच्चादानवत् शस्य
ग्रहणं । यथा । उपानशशात् क्षेत्वात् शेषावच-
यने । उञ्जेन पक्षिचोच्चादानवद्वयहणेन शिल्लते

सक्षीयते उञ्जशिलं उञ्जि उञ्जे शिल उञ्जे
ह्यदोरित्युक्तेः ह्यदोऽति इजुल्लत्वात् कः उञ्जशि-
लम् । संघातं विगृहीत विपर्यस्तञ्च नाम । “ग्रहणा

न चेदुञ्जशिलेन वृत्तिः । फलेन मूलेन च वारिणा
च” इति । समाहारद्वन्द्वे उञ्जं शिलञ्च । उञ्जं
भैक्षञ्च यथान्यत्त्वं परिग्रहयान्तु ऋतम् । इति

निगमाभिधाने क्रीवम् । पुमानुञ्जऋतशिलं इति
वोषाणिते षुम्युञ्जः । भवभूतिकृतशिलोञ्जे इति
गोवर्द्धनः । केचिदुञ्जशिलयोर्भेदमाहुः । “प्रति-

गृहात् शिलं श्रयस्ततोऽप्युञ्जः प्रशस्यते” । इति
तत्र शाल्यादिर्निपातितपरिवर्तकमञ्जरीणां च्यादानं

शिलं । शिलं धान्यमञ्जरीसंयुक्तः । इति स्वामी
च । एकैकशः कपोतवद्धान्यकणोद्ग्रहणमुञ्जः ।

तदुक्तं उञ्जो धान्यकणोश्च इति । शिलं ताल-
च्यादि दन्त्यादि च । धर्मशास्त्रात् सख्यमिति ऋतम् ।

इति उञ्जशिलशब्दटीकायां भरतः ॥

उञ्जः, षु, (उञ्जि उञ्जं + घञ् ।) उञ्जशिलम् ।
इति जटाधरः ॥ (यथा, रामायणे । २ । ४१ ।

“मयि ज्ञातो दशरथात् कथमुञ्जेन वर्त्तयेत्” ॥

उञ्जनं, क्री, (उञ्जि + ल्युट् ।) आपणादिपतितक-
थोपादानम् । इति श्रीभागवतम् ॥ उञ्जनं खुंटिया

लथोनं पुनिया लथोनं कुड़ाइया लथोनं इत्यादि
भाषा ॥

उञ्जशिलं, क्री, (उञ्जश्च शिलश्चेत्येकवद्भावः ।)
उञ्जवृत्तिः । सा तु गृहीतशस्यक्षेत्रात् शेषा-
वचनम् । तत्पर्यायः । ऋतं २ । इत्यमरः ॥

इञ्जसिन् ३ उञ्जः ४ उञ्जं ५ शिलं ६ । इति
तट्टीका । (यथा, मनुः । ४ । ५ ।

उड

“ऋतमुञ्जशिलं ज्ञेयममृतं स्यादयाचितम्” ॥

उञ्जशील, चि, (उञ्जः शीलं वृत्तं यस्य ।) उञ्ज-
जीवी । उडुतशस्यस्य शेषाहरणकर्त्ता । इति
पुराणम् ॥ किंचेव इति भाषा ॥

उटः, षु, ङणपर्यायिदिः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

उटज, षु, क्री, (उटास्तृणपर्यायदयस्तेभ्योऽजायते इति ।
उट + जन + ड ।) मुनीनां पञ्चरचितगृहम् ।

तत्पर्यायः । पर्याशाणा २ । इत्यमरः ॥ पर्याशाणा ३ ।
इति शब्दरत्नावली । यथा रघुः ।

(“आकीर्णमृद्विपत्नीनामुटजदारोधिभिः” । १ । ५० ।
“मृगैर्वर्त्तितरोमस्यमुटजान्भूमिभ्यु” । १ । ५२ ।)

गृहमात्रम् । इत्यमरमाला ॥

उठ उपघाते । (आदि-परं-सकं-सेट् ।) इति कवि-
कल्पद्रुमः । ऋसादिः । ओठति खलः साधुम् ।

इति दुर्गादासः ॥

उड संहती । (परं-अक सेट् ।) सौत्रधातुरयम् । इति
कविकल्पद्रुमः ॥ उडुपः । इति दुर्गादासः ॥

उडु, क्री स्त्री, (उ रोषोक्तिपूर्वकं ढयते इति । उ
+ डी + डु मितद्वादित्वात् डुः ।) नक्षत्रम् ।

इत्यमरः ॥ (“तदोडुराजः कुकुभः करैर्मुखम्” ।
इति भागवतं । १० । २६ । २ । तथा रघुवंशे । १६ । ६५ ।

“इन्दुप्रकाशान्तरितोडुनुत्याः” ।)
जले क्री । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

उडुपः, षु क्री, (उडुनेजलात् पाति रक्षतीति ।
उडु + पा + क ।) भेलकम् । भेला माडु इत्यादि
भाषा । तत्पर्यायः । भ्रवः २ कौलः ३ । इत्यमरः ॥

भेलकः ४ उडुपः ५ तरणः ६ तारणः ७ तारकः
८ । इति शब्दरत्नावली ॥

(“तितोर्षुदस्तरं मोहाडुडुपेनास्मि सागरम्” ॥
इति रघुवंशे । १ । २ ।) चन्द्रे षु । इति मेदिनी ॥

(“अप्रश्रुत् वदनं तस्य रश्मिवन्तमिवोडुपम्” ।
इति महाभारते । वनपर्वणि ॥ चर्म्मभावनद्रूपान-

पात्रं । यथा,—
“चर्म्मभावनद्रुमुडुपं भ्रवः काष्ठ करणवत्” ॥
इति सञ्जनः ॥)

उडुपतिः, षु, (उडुनां पतिः ।) चन्द्रः । इति पुराण-
व्योतिये ॥ (“अयाचितोपस्थितमम्बु केवलं रसा

त्मकस्योडुपतेश्च रश्मयः” । इति कुमारः । ५ । २२ ।
“परिमुञ्चतां बन्धिगिवोडुपतेः” । इति माघे ।)

उडुपयः, षु, (उडुनां पत्याः ।) आकाशम् । इति
हेमचन्द्रः ॥

उडुम्बरं, क्री, (उडुं वृणातीति । उडु + वृ + अच् ।)
ताम्रम् । इति मेदिनी ॥ (“ताम्रं शुक्लमुडुम्बरम्” ।
इति वैद्यकरत्नमाला । कर्षार्थं यथा,—

“उडुम्बरश्च पर्यायैः कर्षयव निगद्यते” ॥
इति शार्ङ्गधरे पूर्वखण्डे प्रथमाध्यायः ।)

कर्षपरिमाणम् । इति वैद्यकपरिभाषा ॥

उडुम्बरः, षु, (उडु + वृ + अच् ।) उडुम्बरवृक्षः ।
यच्चडुमुर इति भाषा । तत्पर्यायः । जन्तुफलः २

यच्चङ्गाः ३ हेमदुग्धकः ४ । इत्यमरः ॥ ब्रह्मवृक्षः
५ । इति रत्नमाला ॥ हेमदुग्धी ६ यच्चफलः ७

यच्चोडुम्बरः ८ । इति शब्दरत्नावली ॥ सदाफलः

उत

६ क्षीरवृक्षः १० शुचक्षुः ११ श्वेतवल्कलः १२ ।

इति जटाधरः ॥ अस्य गुणाः । उडुम्बरो हिमो
रुक्षो गुणः पित्तकपाखण्डत् । मधुरस्तुवरो वर्यो

ब्रह्मशोधनरोपयः ॥ इति भावप्रकाशः ॥
“उडुम्बरफलं पक्वं चूर्णितं कर्षमात्रकम् ।

संलिहेन्मधुना सर्वमनुपानं सुखावहम्” ॥
इति वैद्यकरत्नसंज्ञसारसंयुक्ते मूत्राघाताधिकारे ।)

अन्यत् उडुम्बरशब्दे द्रव्यम् ॥ देहली । गोव-
राटेर निचेर काठ इति भाषा । पण्डम् । नपुं-

सकमिति यावत् । कुष्ठरोगभेदः । इति मेदिनी ॥
उडुम्बरपर्यायं, स्त्री, (उडुम्बरस्य पर्यायिव पर्यायं यस्याः ।)

दन्तीवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका । (उडुम्बरपर्याय-
शब्दे ऽस्या विशेषो ज्ञेयः ॥)

उडुपः, षु क्री, (उडुपशब्देऽस्य व्युत्पत्तिर्ज्ञेया ।)
उडुपः । भेला इति भाषा । चन्द्रे षु । इति

हिरूपकोषः ॥

उडुयनं, क्री, (उत् + डी + ल्युट् ।) नभोगतिः ।
ओडा इति भाषा । यथा नैषधे १ । १२५ ॥

“गतो विरहवोडुयने निराश्रताम्” ॥
“सोऽपि तमादाय सम्पातोडुयनेन प्रस्थितः” ।

इति पञ्चतन्त्रे ॥

उडुमरं, चि, (उल्लृष्टः डामरः ।) श्रेष्ठम् । तत्प-
र्यायः । उडुर् २ उत्तलम् ३ । इति त्रिकाण्ड-

शेषः ॥ (षु तन्त्रविशेषः ॥)
उडुनं, क्री, (उत् + डी + क्त ।) खगगतिक्रिया ।

पक्षिणां उडुगमनम् । इत्यमरः ॥
“अहं सम्पातादिकान्छानुडुनगतिविशेषान्

वेद्मि” । इति पञ्चतन्त्रे ॥

जडुयमाणः, चि, (उत् + डी + शानच् ।) उडुयन-
विशेषपक्ष्यादिः । उडुन्त ओडुता इत्यादि भाषा ॥

उडुशः, षु, (उत् + डी + श् ।) यदा उडुनां उत्पद्य-
गामिनां योगिनामित्यर्थः ईशः महादेवस्य योगी-

श्वरत्वात् । आगमशास्त्रविशेषः । शिवः । इति
मेदिनी ॥

उत्, व्य, प्रश्नः । वितर्कः । इति मेदिनी ॥ अत्यर्थं ।
सन्देहः । इति शब्दरत्नावली ॥ (उडुम् । अ-

प्यर्थे ॥)
उत व्य, (उ शब्दे + क्त ।) अत्यर्थम् । विकल्पः । समु-

च्चयः । वितर्कः । प्रश्नः । पादपूरणम् । इति
मेदिनी ॥ (अप्यर्थे ।) एवार्थे । “किमेतदारण्यं

उत ग्राम्यम्” । इति पञ्चतन्त्रे । “तत्किमयमातप-
दोषः स्यात् उत यथा मे मनसि वर्त्तते” ।

इति शाकुन्तले । “वीरो रसः किमयमित्युत दर्प-
युधः” । इति उत्तरचरिते ॥

उतं, चि, (थे + क्त ।) यजादित्वात् सम्पसारणम् ।)
तन्तुसन्तानः । बोना इति भाषा । तत्पर्यायः ।

ऊतं र स्यूतम् ३ । इत्यमरः ॥
उतथ्य, षु, मुनिविशेषः । स च अङ्गिरःपुत्रः । इति

पुराणम् ॥
“त्रयस्त्रिंशत्तरसः पुत्रा लोके सर्वत्र विभ्रुताः ।
वृहस्पतिस्तथ्यश्च संवर्त्तश्च धृतव्रतः” ॥
इति महाभारते आदिपर्वणि ॥